

va kavárna byla plná. Turci seděli na širokých matracích a kouřili a pili kávu, zatímco bej vášnivě vyprávěl o tom, jak zranil Hajduka Velka.

O několik vteřin dříve vstoupil do kavárny mladý pocestný, který si objednal, a před kavárnou na něj čekali jeho druzi na koních. Cizinec náhle přerušil vyprávění beje: „Říká se, že měl na levém rameni jizvu, od vás effendi...“ Všichni v tu chvíli obrátili svou pozornost k němu a on šel k bejovi. Jakmile se přiblížil k tureckému hodnostáři, stáhl si košili a všichni viděli obrovskou krvavou jizvu z nedávného zranění. V tu chvíli bej ztuhl neschopen slova a padl mrtev na zem.

Druhové hajduka vstoupili s pistolemi v rukou do kavárny, všichni, co byli uvnitř, tiše stáli a bez vyzvání vytáhli své těžké měšce a odhodili je. Hajduk Velko hodil jednu zlatou minci Selimovi, aby mu zaplatil kávu, naskočil se svými kamarády na koně a tryskem uháněli po prázdné dlážděné ulici. Koňská kopyta jiskřila v rychlém běhu a zároveň za nimi zvonily zlaťáky, které sypany pro chudý lid.

Legenda o Madoně, Jezdci, Mniších a Klášteřu

V minulosti byly mezi skalami dva kláštery – dívčí a mužský. Řádová sestra Valentina byla tak pěkná, že ani hábit nemohl skrýt její krásu, a tak zvěsti o ní se rychle rozšířily. Mladý pasák ovcí Anton byl do její krásy zamilovaný a svou lásku přicházel vyznávat hrou na kaval (druh flétny), znějící jako šepot a vzdušný polibek. Valentinino srdce také bušilo štěstím, ale i zármutkem nad neaplňenou láskou a osudem.

Jednou v noci spustila ze své cely provaz a její milенец vylezl k ní. Jejich láska však byla brzy odhalena, protože přes silné klášterní zdi se ozýval dětský pláč. Valentina byla vyhnána z kláštera. Anton nasedl na svého koně, aby si odvezl svou milovanou, ale mniši se jí snažili chránit. A pak se znenadání stal zázrak. Bůh jako svědek této nemožné lásky seslal bouři, hromy a zemětřesení. Klášter se zhroutil a v tu chvíli vše zkamenělo. Valentina se stala kamennou madonou s dítětem v náručí, mladý muž na bílém koni, zkamenělý zůstal čekat na svou milovanou a mniši na cestě do kláštera zůstali navždy nehybní.

Procházka skalami a pevností na

Autentický recept ze Severozápadu, okres Lom

Polévka ze Severozápadu, zvaná Salamura

Způsob přípravy:

Kuřecí maso naporcujeme, osolíme, potřeme olejem a ugrilujeme. Poté ugrilujeme papriky vcelku a na velké kusy nakrájenou cibuli a rajče. Do hrnce dáme 2 litry mírně osolené vody a přivedeme k varu. Ugrilované papriky oloupeme a spolu s masem natrháme a vložíme do vroucí vody. K masu přidáme na kousky nakrájenou zeleninu. V případě potřeby přidáme sůl. Polévku vaříme na středně silném ohni 20–25 minut a nakonec přidáme prolisovaný česnek a nesekanou petrželku. Při servírování lze dle chuti přidat drcenou feferonku.

Potřebné suroviny:

0,5 kg kuřecího masa (celé mladé kuře, stehna nebo prsa)
4–5 velkých paprik (kapit)
1 cibule
3–4 stroužky česneku
1 středně velké rajče
½ svazku petrželky
4–5 pečených feferonek

nás udělala mimořádný dojem. Pravdou však je, že nejsilněji jsme pocítili energii tohoto unikátního místa na tzv. panoramatické terase, kde jsme se ocitli zcela náhodou. Opouštějíc Belogradčik ve směru na Izvos, se silnice klikatí dolů z kopce. Po pár zatáčkách jsme si všimli rozšíření, z kterého se vinula fascinující stezka. Ani na moment jsme nezaváhali, zastavili jsme a vydali se po ní. Pěšina

vedla úzkou cestičkou mezi dvěma skalami, poté několik metrů mezi stromy a najednou jsme se ocitli na ještě krásnějším místě – před námi bylo skalní panorama bez konce. Pro ještě větší potěšení jsme se tu ocitli těsně před západem slunce. Poté, co jsme si tuto krásu schovali do svých fotografií, rozhodli jsme se vychutnat si poslední sluneční paprsky a doprovodit slunce za skalní masivy. ♦